

Un viatge ben curiós – Sofia Anido / 1ESO B / Premi flor natural (1r premi) de categoria infantil

Segons el món on visc, el meu voltant, els meus ambients i les meves vivències, he arribat a la conclusió de que tres conceptes com són la fe, la pàtria i l'amor mai no es poden separar. Hi ha un lligam que els manté sempre units, tot i que encara avui no arribo a entendre ben bé de què es tracta. Suposo que per saber-ho s'ha d'iniciar el curiós viatge que se'ns ha proposat des d'un principi, i la veritat és que té un nom ben estrany: "vida". Es diu que es tracta d'un pedregós camí que de vegades fa gemegar i que d'altres fa somriure, però pel que m'han dit, es veu que al final t'hi trobes tres portes, i que per això es necessiten les tres claus... Però és clar, això és només una simple llegenda, encara que... per què no provar-ho?

Trobaràs les claus pel camí. Endavant, comença a caminar...

La fe, impertorbable esperança eterna, confereix al món la tonalitat d'emoció que necessitem, aquella confiança de que tot és possible, especialment en aquells moments en els que caus al llarg del camí i creus que serà impossible aixecar-te un altre cop. Quan l'espinesa realitat es cern sobre tu, quan no tens res en què creure, quan estàs limitat amb rutines i normes, quan et perds dins d'un món ple de somnis que semblen impossibles... és en aquests moments quan s'hi alçarà la fe, fidel i puntual al teu costat. És la llum que et permet trobar una porta de sortida quan tot és fosc i tancat, i després, amb el temps, te'n adones de que en realitat aquella porta són tots els teus somnis i les teves esperances que, una vegada més, amb l'ajut de la fe, compleixen amb el seu deure de fer brillar els teus ulls.

Fe, el primer pas: l'eina essencial per a començar a caminar per la "vida"...: Com? Quan?

I ara què? Què més pot haver-hi?

Pàtria, el segon pas: l'empenta per continuar el camí...: On? Qui?

Aquella part sense la qual, cap de nosaltres seria el que és. La forma en que camines, la manera en que t'aixoplugues, la direcció que prens en el camí... El teu entorn et va construint el camí dia rere dia, el teu cel, la teva terra, el teu mar, la teva muntanya... Qui t'aixeca quan caus? Qui et dona la mà durant el viatge? Qui? Tot allò que passi per davant teu mentre camines, absolutament tot, queda marcat dins teu per sempre, i sense saber ben bé quin és el motiu ja mai no pots oblidar-ho. És la memòria eterna del cor, amb el qual inconscientment estimes totes aquestes coses o persones. Formen part de tu, són les teves

llàgrimes, la teva sang...Es tracta de tot allò pel que faries un pas endavant i lluitaries sense por, per amor... I és aquesta la part de la travessia on apareix la tercera clau...

L'amor ho és tot. És allò pel que estem caminant, el que fa que no tornem enrere quan ens entrebanquem pel camí, sinó que caminem amb més empenya. Allò que faria que donessis tot a canvi de res.

L'únic que veus amb els ulls tancats, completament cec. Només has d'obrir el cor i la resta et portarà fins a l'últim port del viatge. La clau més important de totes, la raó per la qual ens permetem confiar en la Fe i sentir la Pàtria dins nostre... Allò que t'ajuda a eixugar-te les llàgrimes, la raó de l'esperança.

L'Amor és el camí. L'Amor és el viatge. L'Amor és la "vida".

Amor, el pas definitiu: el motiu, la raó... tot... : Per què?

Per fi hem arribat al final del camí, i és veritat que hem gemegat i que hem hagut de lluitar amb força tot enterrant les nostres pors, però ningú va dir que la "vida" segués fàcil, ningú va assegurar-nos que somriuríem sempre... Tot i així també ho hem fet, hem cregut, hem confiat, hem estimat... i hem guanyat. Però... on són les portes?

Tens les claus, però les portes no apareixen enlloc. I si res del que ens imaginaven era veritat? Què passaria si en realitat no hi hagués cap llegenda, cap porta? I si ni tan sols hi hagués un camí?

Aquí arriben els moments de dubte, de por, de confusió... aquells moments en els que no entens

Et trobes enmig del no-res, sense saber què fer, i llavors, recordes el motiu pel que vas començar a caminar, aquell dubte que tenies... volies entendre la "vida", el lligam de les tres claus... tanques els ulls i deixes que la teva ment comenci a volar temps enrere fins a aquell dia en que vas decidir viatjar...

La Fe t'ajudà a creure en una resposta a la teva pregunta, senties la teva Pàtria dins del cor, i això t'empenyia a seguir caminant, i l'Amor et va fer veure més enllà de tu mateix. Només per això ara ets aquí.

De sobte te'n adones de que en realitat les proves no estaven al final del camí... el camí és la prova. Fe, Pàtria i Amor, tres elements perfectes units eternament per un lligam anomenat: "vida".

Camina... i ho trobaràs.